

10 Ιουλίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Χ' ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσεύοντες- Καθ' ων η αίτηση,

v.

ΜΑΡΙΟΥ ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων-Αιτητών.

(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1209 και 1210).

-
- Ενεστώς έννομο συμφέρον — Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί —
Σχέδια Υπηρεσίας — Κατοχή των απαιτούμενων από τα σχέδια
υπηρεσίας προσόντων — Αποτελεί προϋπόθεση για την ύπαρξη
ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για καταχώρηση διοικητικής προ-
σφυγής δυνάμει του Αρθρου 146.2 του Συντάγματος, εναντίον του* 5
διορισμού άλλου υποψηφίου.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία
και εφαρμογή — Αποτελεί καθήκον και υποχρέωση του διορίζο-
ντος οργάνου — Το Δικαστήριο σπάνια επεμβαίνει.* 10
- Χρηστή διοίκηση — Απόφαση για διορισμό υπαλλήλου που δεν κατεί-
χε τα απαιτούμενα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας — Κρίθηκε ως
ληφθείσα κατά παράβαση των κανόνων της χρηστής διοίκησης.* 15
- Δεδικασμένο — Προϋποθέτει κατ' αρχήν τη δικαστική κρίση επί της
ουσίας εγειρομένης διαφοράς και όχι επί καταλήξεων όταν αυτές
είναι αποτέλεσμα της έλλειψης των προϋποθέσεων για την εξέτα-
ση της ουσίας.* 20
- Στις 14.7.1988, η ΕΔΥ διόρισε στη θέση Ακόλουθου, Εξωτερι-
κές Υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών, το Χαράλαμπο Κα-
ψό από 1.9.1981. Η απόφαση της ΕΔΥ αποτέλεσε αντικείμενο
προσφυγής ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Οι καθ' ων η
αίτηση ήγειραν ένσταση αναφορικά με τη νομιμοποίηση του αιτη- 25

5 τή να προσφύγει κατά της επίδικης απόφασης λόγω του ότι κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα για διορισμό. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η νομιμοποίηση του αιτητή να προσφύγει είχε κριθεί στην υπόθεση *Ieronymides and Others v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2424, με αποτέλεσμα την ύπαρξη δεδικασμένου επί του θέματος που εγέρθηκε. Η απόφαση της ΕΔΥ ακυρώθηκε στην ολότητά της. Οι παρούσες εφέσεις ασκήθηκαν από την ΕΔΥ και από το ενδιαφερόμενο μέρος.

10

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επέτρεψε τις εφέσεις και αποφάνθηκε ότι:

15 Το νόμιμο της υποψηφιότητας του αιτητή-εφεσίβλητου δεν εξετάστηκε από το Δικαστήριο στην υπόθεση *Ieronymides* (ανωτέρω), αφού δεν αποτελούσε επίδικο θέμα, ούτως ώστε οποιοδήποτε συμπέρασμα ή διαπίστωση να θεωρηθεί ότι αποτελεί διαπίστωση επί των γεγονότων και κατά συνέπεια δεσμευτικό προηγούμενο. Το Δικαστήριο δεν θα έπρεπε, υπό τις περιστάσεις, να διαπιστώσει ύπαρξη κωλύματος στην εξέταση του θέματος που εγέρθηκε, αλλά θα έπρεπε να προχωρήσει στην εξέτασή του.

20

25 Ο ισχυρισμός του εφεσεύοντα-ενδιαφερομένου μέρους, ότι ο αιτητής απέτυχε στον ειδικό διαγωνισμό λόγω της χαμηλής του βαθμολογίας στα Αγγλικά, δεν ευσταθεί αφού ο μέσος όρος βαθμολογίας του υπερέβαινε τις 50 μονάδες και αφού σύμφωνα με τον τρόπο ερμηνείας του γραπτού διαγωνισμού από την ΕΔΥ, οι εξασφαλισαντες γενική βαθμολογία 50 και άνω θεωρήθηκαν ότι πέτυχαν σ' αυτόν. Εξ άλλου το θέμα δεν έπρεπε να αποτελέσει μέρος ειδικού διαγωνισμού, αλλά έπρεπε οι υποψήφιοι να υποβληθούν σε ξεχωριστή εξέταση, εφόσο το προσόν της καλής γνώσης της Αγγλικής ήταν χωριστή προϋπόθεση στο σχέδιο υπηρεσίας.

30

35 Η διαπίστωση της Τμηματικής Επιτροπής ότι ο αιτητής κατείχε το απαιτούμενο προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής δεν δικαιολογείται από τον βαθμό 30 από 100 που πήρε στην γραπτή εξέταση. Η απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής λήφθηκε κατά παράβαση των κανόνων της χρηστής διοίκησης.

40

Το συμπέρασμα που εξάγεται από όσα αναφέρονται πιο πάνω είναι ότι ο εφεσίβλητος δεν ικανοποιούσε το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής που απαιτούσε το σχέδιο υπηρεσίας και συνεπώς δεν ενομιμοποιείτο να προσφύγει. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι η προσφυγή του πρέπει να απορριφθεί, ελλείψει ενεστώτος

νομίμου συμφέροντος.

Οι εφέσεις επιτρέπονται. Η επίδικη διοικητική απόφαση επικυρώνεται με έξοδα εναντίον του εφεσίβλητου-αιτητή τόσο πρωτόδικα όσο και κατ' έφεση. 5

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Karsou v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1336, 10

Ieronymides and Others v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 2424,

Pieris v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 1054, 15

Gava v. The Republic (1984) 3 C.L.R. 1391,

Γεωργίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 349,

Christou v. The Republic (1980) 3 C.L.R. 437, 20

Bargilly v. The Republic (1970) 3 C.L.R. 33,

Republic v. Christoudias (1986) 3 C.L.R. 858. 25

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου, (Πιχής, Δ.) που δόθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου, 1990, (Προσφυγή 948/88), με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας για διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ακόλουθου, στις Εξωτερικές Υπηρεσίες της Δημοκρατίας. 30

Α. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους Εφεσείοντες - καθ' ων η αίτηση στην Α.Ε.1209. 35

Α. Κωνσταντίνου, για τον Εφεσείοντα-ενδιαφερόμενο μέρος στην Α.Ε.1210. 40

Κ. Λοϊζου, για τον Εφεσίβλητο-αιτητή και στις δύο υποθέσεις.

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο Φρ. Νικολαΐδης, Δ.

5 ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Τα γεγονότα που σχετίζονται με την πα-
 ρούσα υπόθεση αρχίζουν το 1981. Στις 29.5.1981 η Επιτροπή Δη-
 μόσιας Υπηρεσίας πλήρωσε αριθμό κενών θέσεων Ακόλουθων
 στις Εξωτερικές Υπηρεσίες της Δημοκρατίας. Τμήμα της απόφα-
 10 σης αυτής που αφορούσε το διορισμό ενός των υποψηφίων ακυ-
 ρώθηκε με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Προσφυγή
 356/81 που δημοσιεύτηκε ως *Charalambos Kapsou v. The*
Republic (1983) 3 C.L.R. 1336). Μετά την ακύρωση η Επιτροπή
 Δημόσιας Υπηρεσίας προχώρησε σε νέο διορισμό αλλά και πάλι
 το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του στην Προσφυγή 843/85
 15 ακύρωσε το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους αναδρομικά
 από το 1981. (Προσφυγή 843/85 που δημοσιεύτηκε ως *Marios*
Ieronymides and Others v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 2424).
 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επανεξέτασε την πλήρωση της
 θέσης, λαμβάνοντας υπ' όψη το πραγματικό καθεστώς που ίσχυε
 20 κατά το 1981 που είναι ο ουσιώδης χρόνος. Έτσι στις 14.7.1988, η
 Επιτροπή επέλεξε το Χαράλαμπο Καψό ως τον πλέον κατάλληλο
 υποψήφιο και του προσέφερε διορισμό στη θέση Ακόλουθου, Εξω-
 τερικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών, αναδρομικά από
 την 1.9.1981. Και αυτή η απόφαση της Επιτροπής προσβλήθηκε
 25 (Προσφυγή 948/88) και το Δικαστήριο στις 29.9.1990 αφού εξέτα-
 σε αριθμό προδικαστικών ενστάσεων που ηγέρθηκαν, κατέληξε ότι
 η απόφαση έπασχε και την ακύρωσε στην ολότητά της. Εναντίον
 της πρωτόδικης απόφασης ασκήθηκαν τόσο από τους καθ' ων η
 αίτηση, όσο και από το ενδιαφερόμενο μέρος οι παρούσες εφέσεις.

30 Το πρωτόδικο δικαστήριο εξέτασε βασικά δύο σημεία. Το πρώ-
 το σημείο αναφέρεται στη νομιμοποίηση του αιτητή να ασκήσει
 προσφυγή κατά της επίδικης απόφασης. Η θέση που υποστηρίχτη-
 κε ήταν ότι ο αιτητής δεν ενομιμοποιείτο να προσφύγει διότι κατά
 τον ουσιώδη χρόνο δεν κατείχε τα προσόντα για διορισμό, αφού
 35 δεν είχε επιτύχει στον ειδικό γραπτό διαγωνισμό που προβλεπόταν
 από το σχέδιο υπηρεσίας και η βαθμολογία του κατά τη γραπτή δο-
 κιμασία στην Αγγλική (30 μονάδες στις 100) δεν μαρτυρούσε πολύ
 καλή γνώση της Αγγλικής όπως απαιτείται από το σχέδιο υπηρε-
 40 σίας. Το πρωτόδικο δικαστήριο κατέληξε ότι οι καθ' ων η αίτηση
 και το ενδιαφερόμενο μέρος κωλύονταν να εγείρουν τη συγκεκρι-
 μένη ένσταση λόγω της ύπαρξης δεδικασμένου στο θέμα αυτό, για-
 τί το θέμα αποφασίστηκε στην υπόθεση *Ieronymides*, ανωτέρω. Το
 Δικαστήριο αφού σχολίασε την απόφαση *Pieris v. The Republic*
 (1983) 3 C.L.R. 1054 και δεχόμενο ότι η αρχή του δεδικασμένου

ισχύει και στον τομέα του Διοικητικού Δικαίου, ενώ ευρήματα γεγονότων που προκύπτουν άμεσα ή απαραίτητως εξυπακούονται για την επίλυση των επίδικων θεμάτων, είναι δεσμευτικά για τη Διοίκηση, η οποία κωλύεται από του να αποκλίνει από αυτά (βλ. επίσης *Gava v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1391). Το πρωτόδικο δικαστήριο κατέληξε ότι η κρίση της εγκυρότητας της υποψηφιότητας του αιτητή στην υπόθεση *Ieronymides*, ανωτέρω, ήταν ένα από τα κεντρικά ευρήματα του Δικαστηρίου και ακόμα σημαντικότερο, αποτελούσε προϋπόθεση για τη νομιμοποίησή του στην άσκηση της προσφυγής. Συνεπώς ορθά, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η Επιτροπή συμπεριέλαβε τον αιτητή μεταξύ των υποψηφίων για την πλήρωση της θέσης, όπως άλλωστε δεσμευόταν να το πράξει.

Με όλο το σεβασμό θα πρέπει να διαφανήσουμε με την πιο πάνω θέση. Όπως έχει λεχθεί και στην υπόθεση *Κλεάνθης Ηλία Γεωργίου v. Δημοκρατίας* (1995) 3 Α.Α.Δ. 349, το δεδικασμένο προϋποθέτει κατ' αρχήν τη δικαστική κρίση επί της ουσίας εγειρομένης διαφοράς και όχι επί καταλήξεων όταν αυτές είναι αποτέλεσμα της έλλειψης των προϋποθέσεων για την εξέταση της ουσίας. Το Δικαστήριο στην υπόθεση *Ieronymides* δεν προέβη σε οποιαδήποτε διαπίστωση ως προς τα γεγονότα αναφορικά με την έννομη υποψηφιότητα του αιτητή, γιατί κάτι τέτοιο δεν αποτελούσε επίδικο θέμα. Το Δικαστήριο αφού επιβεβαιώνει την αρχή ότι όταν διορισμός ακυρώνεται η Επιτροπή κατά την επανεξέταση της πλήρωσης της θέσης θα πρέπει να λάβει υπ' όψη το νομικό και πραγματικό καθεστώς που επικρατούσε κατά το χρόνο της λήψης της ακυρωθείσας απόφασης, καταλήγει ότι οι δύο συγκεκριμένοι αιτητές δεν μπορούσαν να θεωρηθούν υποψήφιοι για διορισμό, γιατί δεν ήταν υποψήφιοι κατά το 1981. Έτσι προχώρησε και απέρριψε τις προσφυγές τους, αφού θεωρήθηκε ότι δεν είχαν έννομο συμφέρον να προσβάλουν το διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους. Το Δικαστήριο σε καμιά περίπτωση, αφού κάτι τέτοιο δεν αποτελούσε επίδικο θέμα, δεν εξέτασε το νόμιμο της υποψηφιότητας του εφεσίβλητου, ούτως ώστε οποιοδήποτε συμπέρασμα ή διαπίστωση να θεωρηθεί ότι αποτελεί διαπίστωση επί των γεγονότων και κατά συνέπεια δεσμευτικό δεδικασμένο. Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω καταλήγουμε ότι δεν υφίσταται δεδικασμένο και συνεπώς ούτε και κώλυμα. Έτσι το Δικαστήριο θα έπρεπε να προχωρήσει στην εξέταση του κατά πόσο ο αιτητής ικανοποιούσε τις προϋποθέσεις για να θεωρηθεί υποψήφιος.

Το σχέδιο υπηρεσίας απαιτεί άριστη γνώση της Ελληνικής ή Τουρκικής και πολύ καλή γνώση της Αγγλικής, ενώ καλή γνώση της Γαλλικής ή άλλης ξένης γλώσσας θα αποτελούσε επιπρόσθετο

προσόν. Επίσης απαιτείται μεταξύ άλλων και επιτυχία σε ειδικό γραπτό διαγωνισμό που θα διεξαγόταν από το Υπουργείο Εξωτερικών. Εδώ φαίνεται ότι έγινε κάτι παράδοξο. Αντί να διαπιστωθεί η ικανότητα των υποψηφίων στα Αγγλικά και να διεξαχθεί χωριστά ο ειδικός γραπτός διαγωνισμός που προβλεπόταν από το σχέδιο υπηρεσίας, έγινε κοινή εξέταση στα Ελληνικά (Έκθεση Ιδεών), Αγγλικά, Ευρωπαϊκή Ιστορία, Ιστορία της Κύπρου και τις Γενικές Γνώσεις. Στη συνέχεια οι 54 υποψήφιοι που πήραν μέρος στο γραπτό διαγωνισμό παρακάθισαν και σε προφορικές εξετάσεις.

5 Βέβαια στην υπόθεση *Charalambos Kapsou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1336, 1341, 1342, (Προσφυγή 356/81 που έχει σχέση με την παρούσα υπόθεση), το Δικαστήριο αποφάσισε ότι εν όψει του περιεχομένου του σχεδίου υπηρεσίας οι υποψήφιοι θα έπρεπε να εξεταστούν μόνο γραπτώς, αλλά κατέληξε ότι η εξέτασή τους και προφορικά δεν αποτελούσε στη συγκεκριμένη περίπτωση ικανοποιητικό λόγο για ακύρωση των διορισμών των ενδιαφερομένων μερών γιατί, μεταξύ άλλων, δεν αποτελούσε ουσιώδη παρατυπία (βλ. επίσης *Christou v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, 448, 449). Η τριμελής επιτροπή εξέτασε κατά τον προφορικό διαγωνισμό τους υποψήφιους που είχαν προσέλθει και αφού έλαβε υπ' όψη, όπως αναφέρεται στο σχετικό έγγραφο ημερ. 10.2.1981, μεταξύ άλλων την προσωπικότητα, οξύνια πνεύματος και γενικά τη νοημοσύνη των υποψηφίων, τους βαθμολόγησε με Α, Β, Γ, Δ και Ε, βαθμολογία που αντιστοιχούσε σε άριστα, λίαν καλώς, καλώς, μέτρια και κάτω του μετρίου αντιστοίχως. Στη συνέχεια η Τμηματική Επιτροπή σε συνεδρία της ημερ. 7.2.1981 εξέτασε τα προσόντα των υποψηφίων και ικανοποιήθηκε ότι όλοι οι υποψήφιοι είχαν τα προσόντα που αναφέρονταν στο σχετικό σχέδιο υπηρεσίας. Η βαθμολογία του αιτητή-εφεσίβλητου στο γραπτό διαγωνισμό ήταν στην Έκθεση Ιδεών 75, στα Αγγλικά 30, στην Ευρωπαϊκή Ιστορία 90, στην Ιστορία της Κύπρου 72 και στις Γενικές Γνώσεις 59, βαθμολογία που δίδει γενικό μέσο όρο 65.20 μονάδες.

10
15
20
25
30

Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι αφού ο αιτητής σε ένα θέμα, αυτό των Αγγλικών, δεν εξασφάλισε βαθμολογία άνω του 50, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι εξασφάλισε επιτυχία στον ειδικό γραπτό διαγωνισμό. Δε συμφωνούμε με τη θέση αυτή του ευπαίδευτου συνήγορου του εφεσεϊόντος-ενδιαφερόμενου μέρους. Ο τρόπος καθορισμού της επιτυχίας στον ειδικό γραπτό διαγωνισμό έχει ερμηνευτεί από την Επιτροπή (πρακτικό ημερ. 27.3.1981). Οι εξασφάλισαντες γενική βαθμολογία 50 και άνω θεωρήθηκαν ότι πέτυχαν σ' αυτόν, ανεξαρτήτως της επί μέρους βαθμολογίας σ' ένα ή περισσότερα από τα θέματα. Εκτός του ότι συνήθως το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στον τρόπο ερμηνείας

35
40

του σχεδίου υπηρεσίας, θα πρέπει να πούμε ότι συμφωνούμε και με τον τρόπο προσέγγισης. Πιστεύουμε ότι όταν ο μέσος όρος της βαθμολογίας υπερβεί τις 50 μονάδες, θα μπορούσε εύλογα να θεωρηθεί ότι ο συγκεκριμένος υποψήφιος είχε επιτύχει στον ειδικό διαγωνισμό. Εξ άλλου, η χαμηλή βαθμολογία του αιτητή παρουσιάζεται στα Αγγλικά, θέμα που όπως είδαμε δεν έπρεπε να αποτελέσει μέρος του ειδικού γραπτού διαγωνισμού, αλλά χωριστή εξέταση. 5

Τέθηκε επίσης η θέση ότι με βαθμολογία 30 στις 100 μονάδες δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο αιτητής ικανοποιούσε το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής. Στην υπόθεση *Sotera Bargilly v. The Republic* (1970) 3 C.L.R. 33, 36, όπου αποφασίστηκε ότι ο διαγωνισμός Αγγλικών στον οποίο παρακάθησαν οι υποψήφιοι, σκοπό είχε την εξέταση των υποψηφίων για διαπίστωση του απαιτούμενου επιπέδου γνώσης της Αγγλικής, θεωρήθηκε ότι με βαθμολογία 25 από 100 δεν μπορούσε καθαρά να θεωρηθεί ότι ο υποψήφιος ικανοποιούσε το κριτήριο. Επίσης στην υπόθεση *Republic v. Christoudias* (1986) 3 C.L.R. 858, 862, αναφέρθηκε ότι ο ειδικός διαγωνισμός του Υπουργείου Εξωτερικών για τη θέση Ακόλουθου δεν είναι ανταγωνιστικός (competitive one), αλλά διαγωνισμός πρόκρισης, (a qualified one) για διαπίστωση του ποιοι από τους υποψηφίους κατείχαν το απαιτούμενο ελάχιστο επίπεδο γνώσης των εξεταστέων θεμάτων. Στην παρούσα υπόθεση η Τμηματική Επιτροπή αφού συνεδρίασε και αφού έλαβε υπ' όψη την απόδοση των υποψηφίων, τόσο στο γραπτό διαγωνισμό όσο και στην προφορική εξέταση, αισθάνθηκε ικανοποιημένη ότι όλοι οι υποψήφιοι είχαν τα προσόντα. Έχουμε ήδη σημειώσει την παρατυπία που παρατηρήθηκε, δηλαδή τη μη χωριστή εξέταση των υποψηφίων στην Αγγλική, η καλή γνώση της οποίας απαιτείτο ως χωριστή προϋπόθεση του σχεδίου υπηρεσίας. Περαιτέρω σημειώνουμε και την εξαιρετικά χαμηλή βαθμολογία που ο εφεσίβλητος πέτυχε στο γραπτό διαγωνισμό. Παρ' όλον ότι είναι καθιερωμένη η αρχή ότι η ερμηνεία του σχεδίου υπηρεσίας και η εφαρμογή του αποτελεί καθήκον και υποχρέωση του διορίζοντος οργάνου και το Δικαστήριο σπάνια επεμβαίνει, εν τούτοις στην παρούσα περίπτωση βρίσκουμε ότι βαθμός 30 από 100 στη γραπτή εξέταση, ακόμα κι' αν η απόδοση του συγκεκριμένου υποψήφιου στην προφορική εξέταση ήταν άριστη, (κάτι που εν πάση περιπτώσει δεν αναφέρεται), δύσκολα δικαιολογεί την κατάληξη της Τμηματικής Επιτροπής ότι ο υποψήφιος κατείχε το απαιτούμενο προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής. Θεωρούμε την απόφαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής εκτός των επιτρεπτών ορίων και ως ληφθείσα κατά παράβαση των κανόνων της χρηστής διοίκησης. Έτσι καταλήγουμε 10
15
20
25
30
35
40

5 ότι ο εφεσίβλητος δεν ικανοποιούσε το προσόν της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής που απαιτούσε το σχέδιο υπηρεσίας και συνεπώς αφού δεν κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα δεν νομιμοποιείται και συνεπώς η προσφυγή του θα πρέπει να απορριφθεί, ελλείψει ενεστώτος νομίμου συμφέροντος.

10 15 Εν όψει της πιο πάνω κατάληξης, δε χρειάζεται να ασχοληθούμε με την έφεση που ασκήθηκε εναντίον του συμπεράσματος του πρωτόδικου δικαστηρίου ότι η συμπερίληψη της αξιολόγησης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις το 1981 στα ουσιώδη στοιχεία κρίσης της Επιτροπής κατά την επανεξέταση, παρά τη μεταβολή της σύνθεσης του σώματος, είχε αποφασιστική επίδραση στην επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους και ουσιαστικές επιπτώσεις στη λήψη της τελικής απόφασης, με αποτέλεσμα την ακυρότητα της απόφασης λόγω εμφιλοχώρησης εξωγενούς παράγοντα.

Οι εφέσεις επιτρέπονται. Η επίδικη διοικητική απόφαση επικυρώνεται με έξοδα εναντίον του εφεσίβλητου-αιτητή τόσο ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου όσο και κατ' έφεση.

Οι εφέσεις επιτρέπονται με έξοδα.